

ת"ד 4636/04/18 - מדינת ישראל נגד יהודית מונטיה

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

ת"ד 4636-04-18 מדינת ישראל נ' מונטיה
תיק חיצוני: 547498/2017

בפני	כבוד השופטת הגר אזולאי אדרי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמת	יהודית מונטיה

גזר דין

הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, באמצעו של הליך שמיעת ראיות, בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום המתוקן, כתוצאה מהן נגרמה תאונת דרכים בהן נחבל הנהג המעורב חבלות של ממש בדמות שבר בפיקת הברך.

המדובר בנאשמת נורמטיבית, האוחזת ברישיון נהיגה משנת 1990, לחובתה 13 הרשעות קודמות, המדובר בכשל ראשון מסוגו עבורה. ניכר כי התנהלותה בדרכים תקינה.

הערך המוגן בעבירות אלו הינו הגנה על שלום הציבור ושלמות הגוף.

מתחם העונש ההולם כולל פסילה בפועל, פסילה מותנית וקנס. בגין הוראת חיקוק מספר 2, קבע המחוקק ענישת מינימום בת 3 חודשי פסילה בפועל בנוסף ליתר הרכיבים.

הצדדים הציגו הסדר מסגרת לפיו, המאשימה עתרה להטיל על הנאשמת עונש פסילה בפועל בת 4 חודשים והסנגור רשאי לטעון לענישה שלא כוללת פסילה בפועל. בנוסף, עתרו במשותף לפסילה מותנית וקנס לשיקול דעת בימ"ש.

המאשימה טענה כי מקור ההסדר נעוץ בין היתר, בכך שהנפגע אינו מעוניין להגיע לטיעונים לעונש וטען כי יקבל כל ענישה שתתקבל ואולם, למרות שמדובר בתאונה שנבעה מחוסר זהירות הנאשמת, בשל העובדה כי המדובר בתאונה בה נגרמה חבלה של ממש, ביקשה המאשימה לאמץ את הרף העליון של ההסדר.

מנגד, עתר ב"כ הנאשמת לכבד את ההסדר ברף התחתון של המתחם. טען לנסיבותיה האישיות של הנאשמת, בעודה זקוקה לרישיון הנהיגה לטיפול בילדיה. עוד טען, כי לנאשמת אין עבר דומה וכי מדובר בתאונה בה המעורב לא ראה את הנאשמת כלל תוך שהוא מפנה לבעייתיות שעלתה בפני ביהמ"ש תוך כדי הליך ההוכחות.

עמוד 1

המדובר בעבירות משנת 2017 ובתיק אליו לא יצא בוחן לשטח בזמן אמת. זאת ועוד, לא ניתן להתעלם מכך שהמאשימה לא מצאה מקום לפסול את רישיון הנהיגה של הנאשמת במסגרת הליך פסילה מנהלית סמוך למועד התאונה. חזקה על התביעה ששקלה את כל השיקולים בטרם הסכימה להסדר מסגרת זה.

מבחינת נסיבות שלא קשורות לביצוע העבירות עצמן, הרי שהנאשמת בעלת עבר תעבורתי מקל בעוד המדובר בכשל ראשון מסוגו עבודה ובוותק נהיגה רב. מן העבר השני של המתרס מעובדות כתב האישום עולה תמונה של תאונה שתוצאותיה אינן קלות.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, נחשפתי לראיות התביעה במסגרת הליך הוכחות שהחל להישמע בפני, שקלתי את חומרת העבירות, את מתחם העונש ההולם, את נסיבותיה האישיות של הנאשמת כפי שהוצגו בפני, את וותק נהיגתה הרב ועברה התעבורתי המקל, את העובדה שבחרה לקחת אחריות ולהודות באשמה, החלטתי לכבד את הסדר הטיעון שהציגו הצדדים ברף התחתון שבו ולכן אני דנה את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. קנס בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם תוך 90 יום.

2. פסילה על תנאי מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

המזכירות תשלח לצדדים העתק גז"ד ושובר התשלום.

זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, כ"ד תשרי תש"פ, 23 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.